

Ilyés András Zsolt

Úgy kéne élni...

Mészely Józsefnek

Továbbra is szeretnék gyereknek maradni,
színtelen perceket a sorsnak visszaadni,
egyszerűen csak hinni: szabad a fűre lépni,
hittel telve, könnyű szárnyakon élni,
vad folyókon versenyt úszni az árral,
együtt fütyülni korán kelő madárral.
Találni kincses szigetet, bástyás várat,
hegyen-völgyön jónéhányat,
ahol az élet csak játékból áll,
nincsenek sorompók, nincsenek bóják.

De a lét kifogott egy felnőtt álmain,
kalózok jöttek tengerek hullámain,
akiktől a békétlen gonoszát üzent.
Meg kéne rakni azt a nagy tüzet!
— ha elenyészik a mindenkori gaz,
napfénnel ölelkezve érkezik vigasz,
kihűlt hamuból kezd a hajtás látszani,
s én elkezdek újra, gyerekként játszani.

Vétkeim súlya

Megtévesztett kalandregény
álcázott szerepei közt,
egy rozsdásodó függőhíd közepén,
őrzőangyalom hiába kérlelem.
Belátom,
nincs értelme kiegyezésnek,
az ígé(rete)k úgyis beteljesületlenül
vesznek el az idő börtönében,
és életemet túsul ejtik
a tisztázatlan vétkek.
